INGEDIEND DOOR
Irmgard

ON
27-05-2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Ik en de gemeenschap

De zoektocht naar de perfecte gemeenschap

Er was eens ...

een gemeenschap die bijna alleen maar problemen had. Het was zo erg dat je er niet eens over wilt praten.

Wat een ruzies waren er! Iedereen wist wel beter. En dan waren er nog de verschillende leiders. Ze hadden hun trouwe volgelingen en iedereen wilde de grootste zijn. Zo haalden ze elkaar onderuit. De gemeenschap dreigde helemaal verscheurd te worden.

Het was geen geheim en daarom kan ik er openlijk over praten. Christenen uit deze kerk gingen naar het bordeel en argumenteerden: "Wat maakt het uit - we zijn vrij!". Ik ken een nog erger voorbeeld. Een man had een intieme relatie met de tweede vrouw van zijn vader. Dat was een schande! De anderen die niet bij de gemeente hoorden, zagen dat ook zo.

Zal ik je nog meer vertellen? Deze christenen hadden gezamenlijke maaltijden, die ze combineerden met het Avondmaal. Nu gebeurde het dat sommigen van hen zoveel van de communiewijn dronken dat er niets overbleef voor de anderen. Ze gingen dronken naar huis na de dienst. De voormalige voorganger van deze gemeente zei dat zulke gelegenheden meer kwaad dan goed deden.

Zou ik me bij deze gemeente aansluiten? Dat zou toch veel te problematisch voor me zijn! Was dat wel een echte, bijbelse gemeente?

Ja, het was een bijbelse kerk! Ze was gesticht door de apostel Paulus zelf. En hoewel hij hun fouten zag, had hij een hoge dunk van deze christenen. Hij richtte zich tot hen in zijn brief: "Aan de gemeente van God in Korinthe, aan de heiligen ..." (1 Kor. 1:2). En dit wordt verondersteld een kerk van God te zijn? Was het woord "heiligen" echt gepast voor zulke mensen? Ja, Paulus had veel respect voor hen!

De kerk heeft fouten

God heeft er geen belang bij om fouten te verbergen. Daarom staan zulke voorbeelden openlijk in de Bijbel. De meeste bijbelse boeken zijn geschreven omdat God niet blij was met zijn volk. Zelfs de profeten van het Oude Testament moesten Gods volk herhaaldelijk bekritiseren en oproepen tot bekering.

In de tijd van het Nieuwe Testament was het niet beter. Het begint met het feit dat Jezus zijn discipelen vaak moest berispen. En het eindigt met Jezus' niet altijd even gunstige oordeel over

verschillende kerken (Openbaring).

Een goede ontevredenheid over de kerk
God was altijd ontevreden over zijn volk. Maar Hij gaf nooit op! Het is de lastige geschiedenis van God met ons mensen, tot op de dag van vandaag.

Als God niet tevreden is met zijn kerk, dan kan ik dat ook zijn. Dit behoedt mij voor valse zelfgenoegzaamheid. Dan moet ik actief worden en helpen. Want de kerk moet niet blijven zoals ze is. Ze moet mooier worden! Ze moet meer op Jezus lijken!

De zoektocht naar de perfecte kerk
Het is normaal dat we op zoek gaan naar de perfecte kerk. Sommige mensen blijven steken in de gedachte aan de eerste christenen: "Dat waren nog eens tijden! We zouden een kerk moeten hebben zoals die in Jeruzalem."

Echt waar? Maar mijn Bijbel zegt iets anders. De Handelingen van de Apostelen beschrijven een goed begin. Maar al snel vinden we de eerste misleiding, die God bestraft met de dood (Handelingen 5). Een hoofdstuk later is er sprake van spanningen en gemopper in de gemeente. Het voedsel werd oneerlijk verdeeld. De kerk moest anders georganiseerd worden. Later maakten de Joodse christenen heftig ruzie met Petrus omdat hij naar de heidenen was gegaan (Handelingen 11). En toen was de kerk duidelijk verbaasd dat God gebeden verhoorde en Petrus voor de deur stond (Handelingen 12). Helden van geloof? - nauwelijks! Of moet ik het voorbeeld noemen waarbij zendelingen zo'n ruzie maakten dat ze uit elkaar moesten gaan (Handelingen 15). De Bijbel schetst geen ideaal beeld van de vroege kerk.

Toch hebben christenen door de geschiedenis heen herhaaldelijk gezocht naar de ideale kerk. Er was verdeeldheid en er werden nieuwe kerken gevormd. Maar ze realiseerden zich al snel: De kerk is alweer gebrekkig! Nieuwe verdeeldheid volgde. Maar wat is het probleem?

Ik ben het probleem
Ik ben niet foutloos! Hoe beter ik mezelf ken, hoe duidelijker ik mijn fouten zie. Dit is nog meer waar als ik naar mezelf kijk in de spiegel van de Bijbel. Alleen degenen die zichzelf niet kennen, denken er anders over.

Zelfs als er een ideale kerk was, zou die niet meer bestaan zodra ik erin zat. De eerste fout die deze kerk zou maken, zou ikzelf zijn! Deze overweging zet me aan het denken - en maakt me meelevend met de zwakheden van anderen.

JEZUS HOUDT HOE DAN OOK VAN DE KERK

Jezus heeft zich nooit illusies gemaakt. Hij kent mij en hij kent de kerk. Toch kwam hij in de wereld en begon de kerk. En hij houdt er meer van dan wat dan ook! Want hij gaf zijn leven voor hen.

Moet ik nee zeggen tegen de kerk als Jezus ja zegt? Moet ik de ander afwijzen als Jezus ondanks zijn fouten van hem houdt en hem heeft geaccepteerd? Dit maakt de woorden in Romeinen 15:7 begrijpelijk: "*Aanvaard elkaar zoals Christus ons heeft aanvaard tot eer van God.*"

LIEFDE GEEFT ZONDER TE VRAGEN NAAR DE KWALITEITEN VAN DE ANDER!

Draag elkaars lasten
We moeten elkaar niet alleen aanvaarden, maar ook elkaars lasten dragen. Deze tekst is nauw verbonden met fouten die in de kerk gebeuren (Gal. 6:1+2). Als ik zwakheden zie, dan is dat ook mijn probleem. Ik wil hen liefdevol helpen en eraan werken. Omdat ik van Jezus en zijn kerk hou! Ik zal niet afbreken, maar opbouwen.

"Er werkt niets in de kerk!" - Wat moet ik doen?
Ten eerste rijst de vraag of dit echt zo is of dat ik het gewoon zo zie. Want ook al ben ik een JS-leider, mijn mening is niet de maat van alle dingen. Kan het zijn dat ik te weinig aandacht besteed aan

andere dingen? Want ouderen hebben ook andere behoeften en de gemeente bestaat uit jong en oud. Kan ik van ouderen verwachten dat ze de Jungschar begrijpen als ik niet hetzelfde begrip voor hen heb? En waar is mijn bijdrage aan de bevordering van de gemeenschap - afgezien van het jeugdgroepwerk? Ja, ik heb het argument gehoord: "Ik doe Jungschar, dat is alles waar ik tijd voor heb." Maar het is ook essentieel dat ik relaties opbouw met de hele gemeenschap als onderdeel van mijn werk met de jongerengroep. Dit is een belangrijke bijdrage. Samen met veel geduld en gebed kan dit de kerk nieuw leven inblazen.

Jezus had iets in gedachten toen hij de kerk stichtte

Ik hoor bij de kerk! Jezus had iets voor ogen toen hij de kerk stichtte. Het is geen mensenwerk. Daar wil ik mezelf altijd aan herinneren. En hij heeft mij in deze "mijn" kerk geplaatst zodat ik mijn plaats kan vervullen.

Vragen:

1. Ben je blij met je kerk? Waarom (niet)?
2. Wat zou er moeten veranderen?
3. hoe zou je kunnen helpen?

1 Ik en de gemeenschap

Referenties:

Inhoud: Jaarfocus 1993 "Gemeenschap", Peter Blaser, Siegfried Nüesch, Martin Bihr, Hansruedi Tanner, Ueli Obrist, Johannes Wallmeroth, Peter Schulthess

Tekeningen: Andreas Vetterli

copyright: www.besj.ch

Afbeelding omslag: Clipart met dank aan de uitgever buch+musik ejw-service gmbh, Stuttgart - www.ejw-buch.de

Weitere Informationen

Categorieën
Geloof & inspiratie

Tags
Gemeente
Zoeken
Gemeenschap
Christelijk
Onderwijs

Leeftijd
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Aantal deelnemers
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Bijbel
Onderwerp:

Duur
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Bestanden downloaden
Bestand downloaden

KI Generierter Inhalt
Inhoud
Categorieën
Tags
Leeftijd
Aantal deelnemers
Bijbel
Duur